

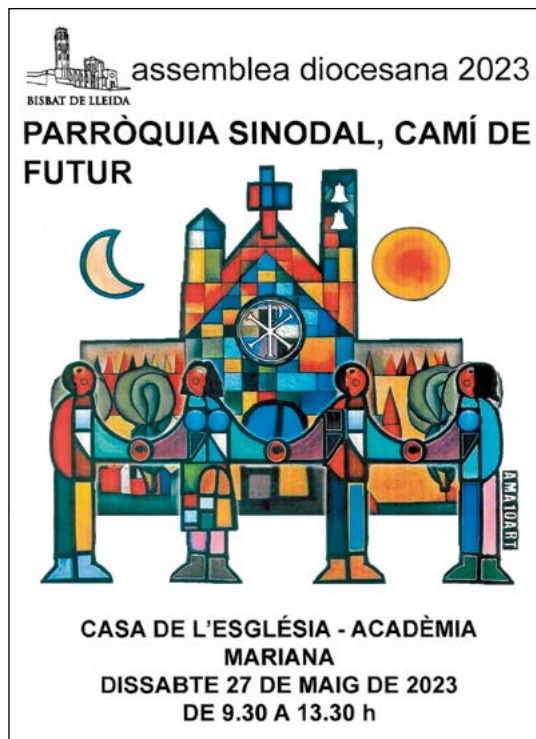
PROP DE VOSALTRES

Un any més, l'Assemblea Diocesana

Estimats diocesans:

El calendari d'activitats que a principis de curs prepara la nostra diòcesi té una data d'especial importància: la de l'Assemblea Diocesana, convocada per al dissabte que ve, dia 27, durant tot el matí, a la Casa de l'Església del carrer Acadèmia de Lleida. És una convocatòria oberta a tothom, que ens ajuda en la reflexió, en la revisió d'activitats i en el disseny de projectes per al futur de la diòcesi. Cada any hi ha una presència molt significativa —entorn de 250 persones— de laics, sacerdots i membres de vida consagrada, procedents de totes les parròquies i comunitats diocesanes, que es reuneixen per escoltar, per parlar i resar. És una cita molt esperada i es nota l'esforç que fan tots els sectors pastorals per participar-hi.

La temàtica de l'Assemblea varia cada any i s'adequa als plans pastorals que la diòcesi promou o s'ajusta al marc d'alguna orientació de l'Església universal en la qual el Papa demana la col·laboració a tots els catòlics. Aquest és el marc d'enguany, ja que continuem immersos en la iniciativa del Sínode de Bisbes que ha proposat el papa Francesc. Va ser anunciat l'any 2021 i acabarà l'octubre de l'any 2024 amb una característica especial: la pretensió que sigui un procés sinodal —caminar junts— molt participatiu. No hi tenen veu només els bisbes sinó que el Sant Pare ens ha demanat a totes les comunitats i persones de les diòcesis del món les aportacions i suggeriments que creguin oportuns per ajudar en la presa de decisions al final d'aquest procés. La proposta del Sínode és responsabilitat del Papa que, seguint les indicacions del Concili Vaticà II, indica un tema pastoral d'estudi que convé a tota l'Església. L'ensenyament, la vida i el ministeri dels

sacerdots, la família, l'evangelització... han estat alguns dels temes proposats i s'han discutit durant unes setmanes del mes d'octubre pels bisbes, amb unes conclusions que es presenten al mateix Papa perquè elabori un document que orienti a tota l'Església. La novetat d'aquest Sínode radica en una preparació i participació de tots els catòlics amb un tema sorprenent a primera vista: és un Sínode sobre la sinodalitat, és a dir, com aplicar a la realitat concreta de les comunitats els principis de la comunió, de la participació i de la missió. Es vol combinar simultàniament els principis teòrics amb l'exercici pràctic de la vivència comunitària.

La nostra diòcesi hi ha participat amb interès durant tot aquest període. Es va anunciar als sectors pastorals, es va distribuir el material escrit en forma d'orientacions, va haver-hi reunions en els diferents arxiprestats i es va confeccionar un document que es va enviar als serveis centrals de la Conferència Episcopal Espanyola com a aportació diocesana amb la finalitat de preparar una resposta, fruit del conjunt de les diòcesis. El document diocesà va ser objecte d'estudi, ponència i treball de grups a l'Assemblea de l'any passat. El document de la Conferència es va presentar en una magna reunió de 600 persones a Madrid uns dies després, el dissabte 11 de juny, on van participar el bisbe i un grup de laics de la nostra diòcesi. El mes de febrer passat va haver-hi una trobada de les Conferències Europees a Praga —l'anomenada fase continental— com n'hi ha hagut en la resta de continents amb la finalitat de contrastar les diferents propostes perquè la Secretaria General del Sínode prepari el material de treball en vista l'any 2024.

Durant aquest curs s'ha continuat treballant-hi a la nostra diòcesi i el seu resultat serà objecte de diàleg en aquesta pròxima Assemblea, que hem titulat «LA PARRÒQUIA SINODAL, CAMÍ DE FUTUR». Hi haurà una ponència de Mons. Vicente Jiménez, arquebisbe emèrit de Saragossa i coordinador de totes les tasques sinodals de la Conferència i, posteriorment, un treball de grups i una presentació d'experiències sinodals de la nostra diòcesi. Quedeu tots convidats a participar-hi perquè tots som responsables de la marxa de la nostra Església.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Les dones i els laics podran votar al Sínode dels Bisbes

El papa Francesc permetrà que les dones i els laics que siguin elegits per participar en el pròxim Sínode dels Bisbes puguin votar per primera vegada en aquesta assemblea, en la qual fins ara només es permetia votar el document final als prelats.

Els organitzadors de l'Assemblea General Ordinària del Sínode dels Bisbes van anunciar aquesta novetat davant del Sínode sobre la sinodalitat que s'està preparant aquest any i que culminarà

amb dues reunions a Roma l'octubre de 2023 i de 2024.

La principal novetat és que els deu clergues seran substituïts per cinc religioses i cinc religiosos pertanyents a instituts de vida consagrada i amb dret al vot. L'altra gran novetat és que no hi haurà auditors, com fins ara, sinó que s'afegeixen 70 membres, no bisbes, que representaran altres fidels i que poden ser laics procedents de les esglésies locals.

CERCA DE VOSOTROS

Un año más, la Asamblea Diocesana

Queridos diocesanos:

El calendario de actividades que prepara nuestra diócesis a principios de curso tiene una de especial importancia. Se trata de la Asamblea Diocesana que está convocada para el próximo sábado, día 27, durante toda la mañana, en la Casa de la Iglesia de la calle Academia de Lleida. Es una convocatoria abierta a todos que nos ayuda a la reflexión, a la revisión de actividades y al diseño de proyectos para el futuro de la diócesis. Es una presencia muy significativa de laicos, sacerdotes y miembros de vida consagrada, en torno a 250, procedentes de todas las parroquias y comunidades diocesanas, que se reúnen para escuchar, para hablar y para rezar. Es una cita muy esperada y se nota el esfuerzo que todos los sectores pastorales realizan para participar en la misma.

La temática de la Asamblea varía cada año y se acomoda a los planes pastorales que la diócesis promueve o se ajusta al marco de alguna orientación de la Iglesia universal en la que el Papa pide a todos los católicos su colaboración. Este marco es el propio de este año en el que seguimos inmersos en la iniciativa del Sínodo de Obispos que ha propuesto el papa Francisco. Fue anunciado el año 2021 y finalizará en octubre del año 2024 con una característica especial y es la pretensión de que sea un proceso sinodal (caminar junto a otros) muy participativo. No sólo tienen voz los obispos sino que el Santo Padre nos ha pedido a todas las diócesis del mundo las aportaciones y sugerencias que estimen oportunas para ayudar en la toma de decisiones al final de ese proceso. La propuesta del Sínodo es responsabilidad del Papa que, siguiendo las indicaciones del Concilio Vaticano II, indica un tema pastoral de estudio que conviene a toda la Iglesia; la enseñanza, la vida y el ministerio de los sacerdotes, la familia, la evangelización, etc. han sido algunos de los propuestos y se han discutido durante unas semanas del mes de octubre por parte de los obispos con unas conclusiones que se presentan al mismo Papa para que elabore un documento que oriente a toda la Iglesia. La novedad de este Sínodo radica en una preparación y participación de todos los católicos con un tema sorprendente a primera vista: es un Sínodo sobre la sinodalidad, es decir, cómo aplicar a la realidad concreta de las comunidades los principios de la comunión, de la participación y de la misión. Se desea simultanear los principios teóricos con el ejercicio práctico de la vivencia comunitaria.

Nuestra diócesis ha participado con interés durante este período. Se anunció a todos los sectores pastorales, se distribuyó el material escrito en forma de orientaciones, hubo reuniones en los distintos arciprestazgos y se confeccionó un documento que se envió a los servicios centrales de la Conferencia Episcopal Española como aportación diocesana y con el fin de preparar una respuesta, fruto del conjunto de las diócesis. El documento diocesano fue objeto de estudio, ponencia y trabajo por grupos, en la Asamblea del año pasado. El documento de la Conferencia se presentó en una magna reunión de 600 personas en Madrid unos días después, el sábado 11 de junio, donde participaron el obispo y un grupo de laicos de nuestra diócesis. El pasado mes de febrero hubo un encuentro de las Conferencias Europeas en Praga; el llamado continental como lo ha habido en el resto de continentes con la finalidad de contrastar las distintas propuestas para que la Secretaría General del Sínodo preparara un instrumento de trabajo con vistas al año 2024.

Durante este curso se ha seguido trabajando en nuestra diócesis cuyo resultado será objeto de diálogo en esta próxima Asamblea, que hemos titulado «LA PARROQUIA SINODAL, CAMINO DE FUTURO», en la que habrá una ponencia de Mons. Vicente Jiménez, arzobispo emérito de Zaragoza y coordinador de las tareas sinodales de la Conferencia. Posteriormente un trabajo por grupos y una presentación de experiencias sinodales de nuestra diócesis. Quedáis todos invitados a participar porque todos somos al mismo tiempo responsables de la marcha de nuestra Iglesia.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Els catecúmens adults reben els sagraments d'iniciació

Tretze catecúmens adults s'han incorporat a l'Església aquest IV Diumenge de Pasqua amb la recepció dels sagraments d'iniciació cristiana: el baptisme, la confirmació i la comunió. La cerimònia, a la que es va afegir un jove que també va rebre la confirmació, la va presidir el bisbe Salvador a la Catedral.

La celebració va ser molt emotiva i el bisbe va voler donar-li un to de benvinguda i d'acollida càlida als nous germans que se sumen al ramat de Déu. En primer lloc, es va celebrar el baptisme dels catecúmens, amb l'aigua al cap, la unció amb el crisma, el lliurament del ciri i el vestit blanc en senyal de purificació de l'ànima. A continuació, es va continuar amb

la confirmació i, finalment, amb la primera comunió. Els catecúmens van estar acompanyats pels seus padrins, catequistes i sacerdots que els han guiat durant la preparació per rebre aquests sagraments.

Restauren la placa commemorativa del beat Castelló a Alacant

La ciutat d'Alacant ha restaurat la placa de ceràmica ubicada a la façana de la casa del carrer Viriato n. 1, al bell mig del centre històric de la ciutat, que deixa constància que en aquell indret hi va néixer fa 109 anys, el 19 d'abril de 1914, el beat lleidatà Francesc Castelló Aleu. La placa commemorativa del seu naixement fou col·locada per l'Ajuntament d'Alacant i la Junta Major de

Setmana Santa el 2002, poc després que el papa Joan Pau II l'hagués beatificat a Roma, per deixar constància del seu bressol alacantí. La placa estava força deteriorada i requeria una urgent restauració, que ha estat promoguda per l'arquebisbe de la propera Basílica de Santa Maria, Manuel Martínez, on fou batejat el beat.

Divina Misericòrdia a la Catedral

La Catedral de Lleida va acollir el passat 16 d'abril, segon diumenge de Pasqua, la Festa de la Divina Misericòrdia. Aquesta festa, instituïda pel papa sant Joan Pau II, es va celebrar amb la participació d'un nombrós

públic, que va compartir la cerimònia. El consiliari dels Adoradors de la Divina Misericòrdia, Mn. Xavier Jauset, va dirigir la cerimònia prèvia a la santa missa, oficiada pel bisbe Salvador. La cerimònia es va donar per acabada després de

la veneració de la relíquia de santa Faustina.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «L'alegria cristiana és contagiosa, perquè l'Evangeli ens fa sortir de nosaltres mateixos per a comunicar la bellesa de l'amor de Déu. L'alegria cristiana no es pot guardar per a un mateix, i quan la fem circular, es multiplica» (6 de novembre).

@Pontifex_es: «L'Esperit Sant és font d'unitat. El seu foc crema els desitjos mundans i encén en la nostra vida aquest amor acollidor i compassiu amb el qual ens estima Jesús, perquè també nosaltres puguem estimar-nos així» (6 de novembre).

@Pontifex_es: «L'Esperit és font de profecia. No podem fingir que no veiem les obres del mal, quedar-nos en la nostra "vida tranquil·la" per a no tacar-nos les mans. Hem rebut un Esperit de profecia per a manifestar l'Evangeli amb el nostre testimoniatge de vida» (6 de novembre).

@Pontifex_es: «Llegim les vides dels sants, perquè mostren de manera narrativa i comprensible l'estil de Déu en la vida de persones semblants a nosaltres, ja que els sants eren de carn i os com nosaltres. Les seves accions parlen a les nostres i ens ajuden a comprendre el seu significat» (7 de novembre).

Fervor per la Mare de Déu de Montserrat a la Catedral

Centenars de persones van participar el passat 27 d'abril, festivitat de la Mare de Déu de Montserrat, en la celebració que es va fer a Lleida i que va constar de diferents actes, que van culminar amb una missa solemne a la Catedral de Lleida presidida pel bisbe Salvador. L'Eucaristia va ser solemnitzada pel Petit Cor de la Catedral sota la direcció del mestre de capella Mn. Joaquim Mesalles, que va interpretar l'himne *Bruna de Montserrat*, amb lletra de Rosa Fabregat i música del mateix Mesalles. En acabar l'Eucaristia es va venerar la imatge de la verge a la seva capella i es va cantar la *Salve* i el *Virolai*.

Durant tot el dia hi va haver ofrenes florals a la imatge de la Patrona de Catalunya que hi ha a la Catedral per

part de comunitats religioses, centres escolars, entitats i particulars. Al marge de l'Eucaristia de la tarda, també es va celebrar una missa a les nou del matí a l'altar de la Moreneta de la Catedral i una altra a les onze a l'altar major.

Campanya per restaurar l'altar de la Moreneta

La Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida ha engegat una campanya per tal de recaptar aportacions que puguin fer realitat la necessària restauració de l'altar de la Moreneta de la Catedral de Lleida. La confraria ha editat un fulletó que es va distribuir entre els nombrosos fidels i devots que van acudir a venerar-la al seu cambril de

la Catedral, on s'explica el projecte de restauració i es convida a col·laborar-hi amb un donatiu. Després de seixanta-vuit anys de la seva inauguració, el retaule presenta símptomes de deteriorament i requereix una urgent actuació protectora, que s'ha encomanat a l'equip format pels restauradors José A. Ferrer i Lluís Capdevila.

Celebracions a Castellsdans i la parròquia de Montserrat

Com ja és tradició des de l'any 1954 en que fou construïda, Castellsdans va celebrar el passat 30 d'abril la festa de l'ermita de la Mare de Déu de Montserrat, a la serreta dels pins. L'aplec, que va comptar amb diferents actes i un dinar de germanor, va tenir com a acte central la celebració de l'Eucaristia a l'esplanada de l'ermita. La parròquia de Montserrat també va ser centre dels actes litúrgics de la Festa Major de l'Associació de Veïns de la partida.

REFLEXIONS

«Oi que m'estimaràs sempre?»

Una pregunta innocent d'un fillol al seu padrí. Li sortia del cor i ho traduïa amb el gest, agafant-se amb fermesa a la mà del padrí. Un desig profund i una demanda concreta: Amor etern. Sembla difícil que ho puguem demanar a una persona. Una petició que neix del profund desig de ser estimats. L'arrel fonamental de l'existència humana, rebre amor.

És una pregunta que no pot no ser resposta, perquè és més una afirmació que un interrogant? És més un assentiment demanant que sigui veritat que no pas un qüestionament que no pugui ser així. L'infant en pronunciar-la no podia esperar una resposta que no fos l'esperada, el sí sincer. Potser fins i tot amb l'èmfasi: «Oi tant que sí!»

I és que el desig d'amor no pot tenir límit ni final. Per això, com a efecte de la fe, mantenim encesa una flama en el cor que no es pot extingir. Entendre la vida com un assoliment complet de tot l'amor que puguem rebre. Per això, aquell que creu en el Déu Amor no pot acabar de tenir tot l'amor complet fins que no rebí l'amor d'aquell que més se l'estima. La culminació del nostre desig d'amor ha de portar-nos a deixar-nos estimar per Déu. No hauríem de tenir cap altra aspiració a assolir.

Convertim en pregària la bonica afirmació del fillol. Quan dubtem que estem essent estimats per Déu no deixem de repetir «Oi que m'estimaràs sempre?» i quedem-nos convençuts que aquest amor ja el tenim, l'hem tingut i el tindrem sempre.

Voleu més bona notícia per transmetre quan ens preguntin perquè creiem en Déu? Si a més de preguntar-li a Déu li sabem agafar la mà que ens allarga, possiblement tastarem la plenitud de l'amor. La resposta l'obtindrem al moment: «Oi tant que sí!»

Mn. Valentí Alonso i Roig

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

22. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Fets 19,1-8 / Sl 67 / Jo 16,29-33]. Santa Joaquina de Vedruna (1783-1854), rel. viuda, de Barcelona, fund. carmelites de la Caritat a Vic (CHCC, 1826); santa Rita de Càssia, rel. agustina.

23. □ Dimarts [Fets 20,17-27 / Sl 67 / Jo 17,1-11a]. Sant Desideri, bisbe; sant Joan Baptista de Rossi, prev. fund.

24. □ Dimecres [Fets 20,28-38 / Sl 67 / Jo 17,11b-19]. Maria Auxiliadora i altres advocacions: Providència, Stra-

da...; sant Vicenç de Lerins, prev., escriptor eclesiàstic; sant Genadi, bisbe; santes Susanna i Afra, mrs.; beat Joan Prado, prev. i mr.

25. □ Dijous [Fets 22,30;23,6-11 / Sl 15 / Jo 17,20-26]. Sant Beda el Venerable (673-735), prev. i dr. de l'Església; sant Gregori VII, papa; santa Magdalena-Sofia Barat, fund. rel. Sagrat Cor, a París (SCJM, 1800); santa Maria Magdalena de Pazzi, vg.; santa Vicenta-Maria López Vicuña, vg., fund. rel. Maria Immaculada.

26. □ Divendres [Fets 25,13-21 / Sl 102 / Jo 21,15-19]. Sant Feliu de Llobregat: Dedicació de la Catedral. Sant Felip Neri (Florència, 1515 - Roma, 1595), prev. i fund. Congregació de l'Oratori (CO, 1551); sant Zacaries, bisbe; sant Quadrat, mr., deixeble dels apòstols.

27. □ Dissabte [Fets 28,16-20.30-31 / Sl 10 / Jo 21,20-25]. Sant Feliu de Llobregat: beat Josep Tous i Soler (Igualada, 1811 - Barcelona, 1871), prev. i fund. de les Caputxines de la Mare

del Diví Pastor; sant Agustí de Canterbury (s. VI-VII), bisbe, abans monjo a Roma; sant Juli, mr.; sant Berenguer, monjo.

28. ■ Diumenge vinent, Pentecosta (lit. hores: de la Solemnitat) [Fets 2,1-11 / Sl 103 / 1C 12,3b-7.12-13 / Jo 20,19-23]. Lleida: Dedicació de la Catedral. Sant Feliu de Llobregat: sant Felip Neri, prev. Sant Germà, bisbe de París; sant Emili, mr.; santa Maria-Ana de Jesús Paredes, vg. de l'Equador. Urgell: sant Just (s. VI), bisbe d'Urgell.

L'Ascensió del Senyor (A)

COMENTARI

«Aneu a convertir tots els pobles»

L'Ascensió és el moment que Crist deixa ja aquesta terra de forma visible per a viure eternament al costat del Pare i de l'Esperit. Per això, la primera lectura representa aquest retorn al Pare amb la seva humanitat dient *que s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué i el perderen de vista*. És una manera molt evident de dir que Jesús com a home deixa de ser present visiblement entre nosaltres. Però amb l'Ascensió no acaba l'obra de Crist. Per això, la primera lectura ja ens ha dit: *Quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimoni meu a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra*. És a dir, els apòstols s'han de convertir en testimonis de Jesús, del seu evangeli per tota la terra començant per Jerusalem i arribant als confins més llunyans del món. El mateix diu Jesús a l'evangeli: *Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyau-los a guardar tot el que jo us he manat*. Aquesta és la missió dels apòstols, la missió de l'Església al llarg dels segles. Però no pensem que en aquesta missió, els apòstols, els cristians estiguem sols. Jesús a l'evangeli ha dit ben clarament: *Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món*. No estem sols; malgrat que el Senyor torni al Pare, no ens deixa, no ens abandona; és sempre present en la seva Església. I la primera lectura ja ens ha parlat de la força que rebran els apòstols. Aquesta força és l'Esperit Sant. La missió de l'Església no depèn de la vàlua de cadascun dels cristians sinó de deixar que sigui l'Esperit el qui actuï en nosaltres. Ell és la força que transformarà el món. La segona lectura recorda que *el Pare ha fet seure Crist a la seva dreta per damunt de tots els governants i dels qui tenen poder i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església que és el seu cos*. Tenim tot el poder de Crist per a complir la nostra missió; no podem tenir por de res. El Senyor ens acompanya sempre amb la seva força.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu, i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del regne de Déu. Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant.» Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, és ara que restablireu la reialesa d'Israel?» Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra.» Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel.»

▶ Salm responsorial (46)

R. *Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor.*

Aplaudiu, pobles de tot el món, / aclameu Déu amb entusiasme. / El Senyor és l'Altíssim, el terrible, / rei de reis a tot el món. R.

Déu puja enmig d'aclamacions, / al so dels corns puja el Senyor. / Canteu a Déu, canteu-li, / canteu al nostre rei. R.

Que és rei de tot el món, / canteu a Déu un himne. / Déu regna sobre les nacions, / Déu seu al tron sagrat. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,17-23)

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell; li demano també que illumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el feu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els títols que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

▶ Acaba l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 28,16-20)

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'ls es prosternaren.

Alguns, però, dubtaren. Jesús s'acostà i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyau-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 1,1-11)

En mi primer libro, Teófilo, escribí de todo lo que Jesús hizo y enseñó desde el comienzo hasta el día en que fue llevado al cielo, después de haber dado instrucciones a los apóstoles que había escogido, movido por el Espíritu Santo. Se les presentó él mismo después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo, apareciéndoseles durante cuarenta días y hablándoles del reino de Dios. Una vez que comían juntos, les ordenó que no se alejaran de Jerusalén, sino «aguardad que se cumpla la promesa del Padre, de la que me habéis oído hablar, porque Juan bautizó con agua, pero vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo dentro de no muchos días». Los que se habían reunido, le preguntaron, diciendo: «Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino a Israel?» Les dijo: «No os toca a vosotros conocer los tiempos o momentos que el Padre ha establecido con su propia autoridad; en cambio, recibiréis la fuerza del Espíritu Santo que va a venir sobre vosotros y seréis mis testigos en Jerusalén, en toda Judea y Samaria y «hasta el confín de la tierra». Dicho esto, a la vista de ellos, fue elevado al cielo, hasta que una nube se lo quitó de la vista. Cuando miraban fijos al cielo, mientras él se iba marchando, se les presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: «Galileos, ¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? El mismo Jesús que ha sido tomado de entre vosotros y llevado al cielo, volverá como lo habéis visto marcharse al cielo.»

▶ Salmo responsorial (46)

R. *Dios asciende entre aclamaciones; el Señor, al son de trompetas.*

Pueblos todos, batid palmas, / aclamad a Dios con gritos de júbilo; / porque el Señor altísimo es terrible, / emperador de toda la tierra. R.

Dios asciende entre aclamaciones; / el Señor, al son de trompetas: / tocad para Dios, tocad; / tocad para nuestro Rey, tocad. R.

Porque Dios es el rey del mundo: / tocad con maestría. / Dios reina sobre las naciones, / Dios se sienta en su trono sagrado. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,17-23)

Hermanos:

El Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo, e ilumine los ojos de vuestro corazón para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos, y cuál la extraordinaria grandeza de su poder en favor de nosotros, los creyentes, según la eficacia de su fuerza poderosa, que desplegó en Cristo, resucitándolo de entre los muertos y sentándolo a su derecha en el cielo, por encima de todo principado, poder, fuerza y dominación, y por encima de todo nombre conocido, no solo en este mundo, sino en el futuro. Y «todo lo puse bajo sus pies», y lo dio a la iglesia, como Cabeza, sobre todo. Ella es su cuerpo, plenitud del que llena todo en todos.

▶ Conclusión del santo Evangelio según san Mateo (Mt 28,16-20)

En aquel tiempo, los once discípulos se fueron a Galilea, al monte que Jesús les había indicado. Al verlo, ellos se postraron, pero algunos dudaron. Acercándose a ellos, Jesús les dijo: «Se me ha dado todo poder en el cielo y en la tierra. Id, pues, y haced discípulos a todos los pueblos, bautizándolos en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo; enseñándoles a guardar todo lo que os he mandado. Y sabed que yo estoy con vosotros todos los días, hasta el final de los tiempos».